בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **כ"ט** ב**סיון** תשס"ב (**9** ב**יוני**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

היום, **כט' בסיון**, הוא **עת זכרון וחשבון-נפש על עוון המרגלים שנשלחו** היום בשנת 2449, שנה לאחר יציאת מצרים, ממדבר סיני לתור את ארץ ישראל. וזאת, על-פי בקשת העם, כי מלכתחילה לא התכוון ה' שיעשו כך. כתוצאה מ'סיור' זה, חזרו המרגלים והוציאו דיבה על ארצנו הקדושה. לעומת הרוב, שניים מן המרגלים – יהושע בן-נון וכלב בן יפונה – ראו את הארץ ברוח אחרת: **"...הארץ אשר עברנו בה לתור אותה טובה הארץ מאד מאד!"**[במדבר י"ד 8], וניסו לחזק את אמונת העם בהבטחות ה'.
ואולם, בכה העם בלילה ההוא מתוך חוסר אמונה – ליל תשעה באב היה. [לוח דבר בעתו]

***

בסיומה של הוועידה הראשונה של אחדות העבודה בת 3 ימים, בשנת תר"פ(1920-5680), **התקבלה** היום **החלטה על קבלת היזמה שהטיל "השומר" על התנועה** "לדאוג לסידור ענייני ההגנה, לארגון השתתפותם של העובדים במפעל ההגנה ולהבטחת תוכנה הלאומי והסוציאלי של הגנה עממית בארץ."
ארגון ה"הגנה" היתה מלכתחילה ארגון בלתי-לגאלית. היא היתה הגילוי המחתרתי הראשון, וזמן רב אף היחיד, במסכת היחסים המורכבת עם ממשלת המנדאט, שהתבססה על שיתוף פעולה לצורך הגשמת מדיניות הבית הלאומי. ההנהגה נמדינית העדיפה בדרך כלל מסגרת צבאית לגאלית וראתה בהגנה העצמית כורך ולעתים אף מעמסה. ואילו ה**הגנה**, אף שקיבלה על עצמה למן ייסודה את עקרון הכפיפות למַרות המדינית של מוסדות היישוב והתנועה הציונית, ראתה עצמה כגילוי מובהק של עיקרון ושל צו בטחוני-התיישבותי. ההגנה העצמית, כמוה כעבודה העברית, היתה אבן פינה בתשתית האידיאולוגית של היישוב בארץ. היא התפתחה לאורך רוב רובה של התקופה – להוציא תקופות אחדות וחשובות של שיתוף-פעולה עם בריטניה – כארגון בלתי-לגאלי המתבסס בעיקרו על מקורות עצמיים. בכך, בסופו של דבר, היתה לאחד הביטויים המרכזיים של החברה האוטונומית היהודית תחת שלטון המנדאט הבריטי.
ארגון ה"**הגנה**" היה, עד לקום המדינה, המסגרת להיערכותו של היישוב היהודי בארץ ישראל למטרות התגוננות ובטחון. [כרונולוגיה/ההיסטוריה של ארץ-ישראל]

***

בין פסוקי הברכה שאנו אומרים במוצאי שבת כ"כניסה נאה" לשבוע החדש: **"אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך ואשר חרב גאוותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרוך."**[דברים ל"ג 29] אומר על כך הילקוט "מעם לועז": מתי אתה מאושר ואין כמוך כשאתה עם נושע ה'? שאתה תולה נצחונך וישועתך בה', ולא בחרבך. אז הקב"ה הוא מגן עזרך. אבל אם ,ואשר חרב גאוותך", שאתה מתגאה בחרבך לומר שכח החרב יעמוד לך, אז "ויכחשו אויביך לך". הם יכחישו שליטתך עליהם ויאמרו אין אנו משועבדים לך, ויתגברו עליך, ויגרשו אותך מארצך. הקב"ה מגן עזרך בזמן שאתה מייחס הישועה לה' ואין אתה אומר בחרבי ירשתי ארץ...

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל